

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

666. An, & qualiter pensio præsunatur extincta ob diuturnam ejus non exactionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

scribit Card. de Luca. In contrarium sentire videtur Tond. *qq. benef. p. 1. c. 35.* in quantum *n. 1.* tradit, non valere inhibitionem de non extinguenda pensione instantibus creditoribus pensionarii: & *n. 5.* non valere mandatum irrevocabile factum à pensionario creditori suo ad exigendam pensionem ecclesiasticam, sicut non valet mandatum factum per possessorem beneficii de exigendo fructus sui beneficii, durante toto vitæ suæ tempore. Et *n. 6.* usum fructum quidem extinguere non posse in præjudicium creditoris juxta *l. 3. ff. de his, qui in fraudem creditor.* aliam tamen esse rationem in his pensionibus ecclesiasticis, quippe quæ non sint in commercio nostro, sicut est usus fructus; cum tantum quod ad factum, & fructum perceptionem sint in commercio nostro, & non quod ad jus percipiendi. Ac tandem *n. 8.* non posse prætendi, quod extinctio pensionis fiat in fraudem, eod quod, qui jure suo utitur, nemini injuriam faciat, & ita decidisse Rotam *decis. 129. p. 1. recent.* non impediri extinctionem pensionis non obstante mandato irrevocabili per pensionarium factò. Eandem doctrinam tradit idem Tond. *tr. de pens. c. 2. n. 27.* item Ameyden *de stylo Datarie c. 27. n. 15.* dicens, hunc esse styllum Curie juxta citatam decisionem Rotæ apud Card. de Luc. *loc. cit. n. 10. juncto. n. 17.*

Quæstio 665. An perperam facta extinctio pensionis, v. g. non gratuito sine beneplacito apostolico præjudicet pensionario?

Respondeo affirmativè: Nam ex defectu istius beneplaciti per talem extinctionem non gratuitam incurritur simonia tam à pensionario, quam titulari (intellige, ubi is pecuniam, vel aliud quicquam obtulit pro extinctione) & consequenter incurritur pena simoniacæ statuta, inter quas est illa amissio, seu extinctio pensionis à majoritate rationis, ob quam exinde vacant beneficia, absurdumque foret dicere, quod actus virtutis, qualis est gratuita extinctio pensionis, præjudicare debeat facienti illum, & non actus vitiosus continens delictum, ex quo etiam de jure resultat privatio & amissio illius, quod remissum est. Card. de Luc. *de pens. d. 5. n. 9.* Nec obstat, quod resignatio beneficii nulla non abdicet jus à resignante; nam etiam nullitas illa, ubi culpa est ex parte resignantis, jus ab eo abdicat, ne crimen profit criminoso. Card. de Luc. *loc. cit.*

Quæstio 666. An, & qualiter pensio præsumatur extincta ob diuturnam ejus non exactionem?

Respondeo: Tunc ex diuturno silentio, seu ex non exacta pensione præsumitur ejus extinctio, dum quæstio est inter pensionarium superviventem bene informatum de facto proprio, & titulari successorem non informatum. Secus verò est, dum pensio translata v. g. in aliquem constitutum in pupillari aetate, & è contra semper idem fuerit titularis, à quo solutio fieri debuisset, adeoque de hoc docere possit. Card. de Luc. *de pens. d. 67. n. 5. juncto n. 9.* Sic cum hac limitatione procedere dicens generalem aliàs doctrinam Gomezi, & Cavalieri, quod stante diuturno silentio præsumatur extinctio pensionis. Subjungit etiam Card. de Luc. *n. 8.* præsumptionem factæ solutionis nunquam intrare in favorem illius, qui pulsatus negavit debitum, allegando se non esse debitorem.

De cetero tale silentium non generare prescriptionem extinctivam pensionis, ait idem Cardin. *loc. cit. n. 6.* eod quod agatur de annuo debito conditionali, in quo receptum sit, etiam tricennale prescriptionem non sufficere, nisi pro annualitatibus decursis. pro quo citat Gig. *de pens. q. 83. à n. 9. & Rotam decis. 373 p. 9. recent.*

Quæstio 667. An, & qualiter extinguatur pensio per anticipatam redemptionem?

Respondeo primò: Pensio, quæ datur laico tanquam merces laboris, ministerii & operæ stipendium redimi potest pecuniâ, absque Papæ consensu. Azor. *p. 2. l. 8. c. 10. q. 10.* ex Soto *de just. l. 9. q. 7. a. 2.* Garc. *p. 1. c. 5. n. 25.* Caltr. *tr. 17. d. 3. de simon. p. 13. n. 7.* ubi expressè: alia est pensio, quæ datur laicis ob officium temporale, v. g. ad pulsandas campanas, canendum figuratè in choro; & de hac certum est, non esse simoniam, neque juris divini, neque humani, si vendatur vel redimatur, nam quod illa portio extracta sit ex aliquo titulo spirituali, scilicet ex beneficio, in causa non est, quò minus temporalis sit, & vendibilis &c. Citat pro hoc Less. *l. 2. c. 35. n. 122.* Suar. *de Simon. l. 4. c. 26 & c.* Contrarium tamen sentire videtur Barb. *juris Eccl. l. 3. c. 11. n. 19. & 20.* ubi ait: pensio temporalis, etiam non sit materia simoniæ, quia est res temporalis pretio estimabilis, & quamvis sit portio fructuum beneficii, est tamen separata à titulo spirituali de stylo tamen Curie, qui facit legè, non potest hujusmodi pensio vendi aut redimi, qui quidem stylos induci potuit, ut sic omnis simoniæ suspicio evitaretur, unde vendentem aut redimentem hujusmodi pensionem privatâ auctoritate reum videri simoniæ contra jus humanum, tenent Azor. *p. 2. l. 5. c. 10. q. 10.* Reginal. *in pr. fori panit. l. 23. n. 276.* Suar. *de relig. T. 1. l. 4. de simon. c. 26. n. 16.* Filiuc. *p. 3. tr. 45. & q. 7. n. 3.* Verum tamen si Barbof. per pensionem temporalem intelligit laicalem illam, omnino fallitur, neque Azor. de hoc *l. o.* verbulum, sed loquitur de pensione Clericali.

2. Respondeo secundò: Pensionarius citra Papæ, aut alterius Superioris auctoritatem sine labe simoniæ vendere potest fructus pensionis suæ, etiam ad totam vitam suam, Barb. *juris Eccl. l. 3. c. 11. n. 25.* ex Bonacini. *de Simon. q. 4. §. 13. n. 13.* juxta paulò pòt dicenda ex Cajetano, & Azor.

3. Respondeo tertio: Pensio ecclesiastica, seu quæ datur loco beneficii, si ve ea constituitur causâ resignationis beneficii, aut quia quis cedit lit: si ve independenter à causâ resignationis, & cessio constituitur Clerico, ut habeat, unde commodius sustentetur, redimi nequit anticipatis solutionibus sine auctoritate Papæ. Paris. *l. 6. q. 2. n. 124. & 128.* citans Nav. *conf. 52. de prob. Azor. loc. cit. q. 11. Lott. l. 3. q. 29. n. 93. juncto n. 96.* Garc. *loc. cit. n. 20.* Barb. *juris Eccl. l. 3. c. 11. n. 24.* ex Bonacini. *de simon. q. 4. §. 13. n. 7.* & alii passim cum Gig. *de pens. q. 87. n. 5.* contra Tolet. *in sum. c. 92. n. 82.* Valent. *to. 3. d. 6. q. 16. p. 3.* apud Garc. *loc. cit. n. 26.* docentes, hujusmodi pensiones, quæ dantur loco beneficii, posse redimi sine auctoritate Papæ, non tamen transferri aut vendi; in quo eos inconsequentia arguit Garcias. Item contra Cajetan. *to. 1. opuscul. tr. 31. in respons. 10.* apud Paris. & Azor. *ll. cit.* ubi tamen, ut refert Azor, solùm ait, redimi posse pensionem pecuniâ sine ulla labe simoniæ, quia pensio est quid temporale profanum, nempe fructus, qui quotannis ex beneficio debentur, & solvantur. Item quia fas est futuros beneficii fructus ad certum tempus locare, & ven-

dere,